

8η ημέρα «Εορτίων 2025» Ι.Ν. Αγίου Ελευθερίου οδού Αχαρνών: Ομιλία με τον Αρχιμανδρίτη Βησσαρίωνα Καραλάσκο

/ [Ενορίες](#)

Με τον αναστάσιμο Όρθρο και τη Θεία Λειτουργία ξεκίνησε την Κυριακή 7 Δεκεμβρίου 2025, η 8η ημέρα των ΕΟΡΤΙΩΝ 2025 στον [Ιερό Ναό Αγίου Ελευθερίου οδού Αχαρνών](#). Συλλειτουργήσαν οι εφημέριοι του Ιερού Ναού, ο Προϊστάμενος Αιδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος π. Θεμιστοκλής Στ. Χριστοδούλου, ο Αιδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος π. Γεώργιος Καλπούζος και οι πρεσβύτεροι π. Σπυρίδων Βίτσης και π. Θωμάς Μάντζιος, ο πρεσβύτερος π. Γεώργιος Ανεστόπουλος, κληρικός της Ιεράς Μητροπόλεως Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου, και μαζί τους ο Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης π. Ευσέβιος Μεάντζια, κληρικός της Ορθοδόξου Εκκλησίας της Σερβίας, ο οποίος και προέστη της θείας

Λειτουργίας.

Τον θείο λόγο κήρυξε ο π. Ευσέβιος, που μεταξύ άλλων τόνισε τη σημασία του ιερού σαρανταλείτουργου, που τελείται την περίοδο προ των Χριστουγέννων. Οι καθημερινές λειτουργίες που τελούν οι ιερείς προσελκύουν το έλεος του Θεού, και αυτό το θείο έλεος κρατά τον κόσμο. Το αίμα Του ο Χριστός το έχυσε πάνω στον σταυρό για τη σωτηρία όλης της ανθρωπότητας, για να γίνουμε όλοι σύσσωμοι, να γίνουμε ένα σώμα, το σώμα της Εκκλησίας Του. Σκοπός της θυσίας του Χριστού είναι να γίνουμε θεοφόροι. Ο αγιασμός των ανθρώπων είναι αυτό που χρειάζεται η κοινωνία μας. Και αγιότητα δεν είναι μόνο η άσκηση· χρειάζεται και το μυστήριο της σωτηρίας, αυτό που θα μας χαρίσει την αιώνια ζωή. Η σωτηρία βρίσκεται μέσα μας και αν σκύψουμε βαθιά στον έσω άνθρωπο θα ανακαλύψουμε έναν όμορφο κόσμο. Όμορφο γιατί ο Θεός μας έκανε εικόνα του· ο κάθε άνθρωπος είναι εικόνα του Θεού. Όταν βλέπουμε έτσι τους συνανθρώπους μας, τότε θα έρθει η ειρήνη και η γαλήνη στην κοινωνία. Περαινώντας την ομιλία του ο π. Ευσέβιος ευχήθηκε τούτα τα Χριστούγεννα να δεχθούμε πλούσια τη χάρη του Αγίου Πνεύματος και να γίνουμε φως στην κοινωνία.

Μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας οι ιερείς και το εκκλησίασμα κατευθύνθηκαν στο Πνευματικό Κέντρο της Ενορίας, όπου έγιναν τα εγκαίνια της εκθέσεως Βυζαντινών εικόνων, τις οποίες φιλοτέχνησε ο αγιογράφος π. Ευσέβιος Μεάντζια. Παρών στα εγκαίνια ήταν και ο π. Σταμάτης Σκλήρης, διδάσκαλος του π. Ευσεβίου στην αγιογραφία. Προλογίζοντας την παρουσίαση της έκθεσης ο Προϊστάμενος του Ναού π. Θεμιστοκλής Χριστοδούλου εξέφρασε τη χαρά και την τιμή για την ενορία να φιλοξενεί τα έργα του π. Ευσεβίου, ο οποίος με έναν όλως ιδιαίτερο και δικό του τρόπο απέδωσε τις ιερές μορφές στα έργα του.

Στη συνέχεια έλαβε τον λόγο ο π. Σταμάτης Σκλήρης δίνοντας κάποια από τα χαρακτηριστικά της ορθόδοξης εικονογραφίας και τονίζοντας τη σημασία των εικόνων. Η εικόνα, ανέφερε χαρακτηριστικά, είναι γέννημα του πένθους για τον Χριστό. Ένα από τα χαρακτηριστικά της εικόνας είναι ότι δεν υπάρχουν ριγμένες σκιές. Δηλαδή ούτε τα πρόσωπα ούτε τα κτήρια αφήνουν τη σκιά τους όπως συμβαίνει στον φυσικό κόσμο. Αυτό θέλει να δείξει ότι η Βασιλεία του Θεού, η οποία είναι το σύμπαν, έρχεται έξωθεν και άνωθεν. Η ευλογία του Χριστού είναι το φως που φωτίζει τους αγίους, όπως ο Πατέρας φωτίζει τον Υιό Του στην εικόνα του Χριστού και ο Υιός δίνει φως σε όλους τους ανθρώπους. Η φωταγωγική της φύσεως λέγεται νόμος της ευθύγραμμης διάδοσης του φωτός, δηλαδή όπου πέσει το φως η πίσω πλευρά σκιάζεται. Έτσι όλος ο κόσμος χωρίζεται σε δύο στρατόπεδα: τα φωτισμένα και τα σκιασμένα σώματα. Στην εικόνα αυτό το φαινόμενο δεν υπάρχει. Στην κοσμική ζωγραφική λειτουργεί ο νόμος της

ευθύγραμμης διάδοσης του φωτός, δηλαδή οι φυσικοί νόμοι. Στην εικόνα υπερβαίνονται οι φυσικοί νόμοι και μόνο φωτίζονται τα πρόσωπα στο κέντρο, μένοντας μόνο μία σκιά περιμετρικά του προσώπου. Στη σωστή Ορθόδοξη εικονογραφία, όπου εικονίζεται ένα σπίτι, τα πρόσωπα δεν εικονίζονται μέσα σ' αυτό, αλλά μπροστά από αυτό. Οτιδήποτε συμβαίνει, γίνεται ενώπιος ενώπιω, διότι και στον Παράδεισο δεν θα βρίσκεται άλλος κοντά κι άλλος μακριά από τον Θεό. Όλοι θα έχουν συμμετοχή στο θείο φως. Η εικόνα έχει το χάρισμα να μας ενώνει με τον Χριστό και δι' Αυτού με όλους τους ανθρώπους γύρω μας. Η ευλογία της εικόνας είναι ότι εκφράζει κοινωνία θείων προσώπων. Η εικόνα με την υπερφυά παρουσία του Αγίου πάνω στην εικόνα δείχνει ότι μέσα στη Λειτουργία πραγματώνεται μία κοινωνία προσώπων, αυτών που συμμετέχουν στη θεία Λειτουργία και θα κοινωνήσουν. Όλοι είμαστε αγαπημένοι και προσδοκούμε να έρθουν τα έσχατα, όπου ο Κύριος θα μας ανοίξει τις πύλες του Παραδείσου. Και κατέληξε ευχόμενος όλοι να αξιωθούμε να βρεθούμε στον Παράδεισο.

Ακολούθως ο π. Ευσέβιος Μεάντζια ευχαρίστησε τον Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπο Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερώνυμο τον Β΄, με την ευλογία του οποίου παρουσιάζεται αυτή η έκθεση. Στη συνέχεια ευχαρίστησε τον π. Θεμιστοκλή που είχε την πρωτοβουλία και την έμπνευση γι' αυτή την έκθεση, τον π. Σταμάτη Σκλήρη, που είναι δάσκαλός του, όπως είπε, και ως πνευματικός και ως αγιογράφος, και τέλος όλους τους πιστούς που σήμερα διέθεσαν χρόνο για να δουν τα έργα του.

Αμέσως μετά περιηγήθηκε την έκθεση με οδηγό τον π. Ευσέβιο που ερμήνευσε τα έργα και την τεχνοτροπία του.

Η έκθεση θα διαρκέσει από 7/12 έως 13/12/2025 στις ώρες 11:00 π.μ. - 13:00, κατά τις οποίες ο π. Ευσέβιος θα δέχεται το κοινό.

Στις 12:00 το μεσημέρι έγινε Ιερά Παράκληση στον Όσιο Γεράσιμο τον Υμνογράφο, στις 6:00 μ.μ. ο Εσπερινός και στις 6:30 Ιερό Ευχέλαιο επί τη ελεύσει της μεγάλης εορτής των Χριστουγέννων, το οποίο ετέλεσαν οι ιερείς του Ναού προεξάρχοντας του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Ρωγών κ. Φιλοθέου. Στο τέλος της Ακολουθίας ο Θεοφιλέστατος διένειμε σε όλους τους πιστούς φιαλίδιο με ευχέλαιο.

Η ομιλία της ημέρας έγινε στις 7:00 μ.μ. από τον Πανοσιολογιώτατο Πρωτοσύγκελλο της Ιεράς Μητροπόλεως Ελασσώνος, Αρχιμανδρίτη Βησσαρίωνα Καραλάσκο, με θέμα: «Ἀφίημι ὑμῖν τὴν πόλιν καὶ τὰ βασίλεια. Γρηγόριος Θεολόγος, ὁ ἐλεύθερος καὶ ἀνυπότακτος ἀετὸς τῆς θεολογίας».

Προλογίζοντας την ομιλία ο π. Θεμιστοκλής Χριστοδούλου υπενθύμισε ότι

διεξάγονται τα 7α ΕΟΡΤΙΑ 2025 με τις ευλογίες του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερωνύμου του Β΄. Τόνισε ότι αυτές οι εκδηλώσεις γίνονται προς επιστηριγμό των πιστών. Δεν είναι αυτοσκοπός τα ΕΟΡΤΙΑ· έχουν σκοπό να είναι ένα μικρό Πανεπιστήμιο, ώστε να πάρουμε λιπαρά γνώση των Πατέρων μας. Με το αφιέρωμα στον Άγιο Γρηγόριο τον Θεολόγο συμπληρώνουμε την ευλογημένη τριάδα των τριών μεγάλων Ιεραρχών, προστατών των Γραμμάτων και της Παιδείας, οι οποίοι με τη θεολογία τους μας στηρίζουν μέχρι σήμερα. Οι Πατέρες είναι επίκαιροι εις το διηνεκές. Δεν είναι οπισθοδρόμηση η μελέτη των Πατέρων. Μία Ορθόδοξη Εκκλησία στερούμενη αυτή τη γνώση είναι καταδικασμένη σε αφάνεια.

Συνεχίζοντας εξέφρασε τη χαρά του για την παρουσία του εκλεκτού προσκεκλημένου ομιλητή, του Πανοσιολογιωτάτου Αρχιμανδρίτη π. Βησσαρίωνα Καραλάσκου. Ευχαρίστησε τον Μητροπολίτη Ελασσώνος κ. Χαρίτωνα που έδωσε την κανονική άδεια στον π. Βησσαρίωνα.

Παίρνοντας τον λόγο ο π. Βησσαρίων ευχαρίστησε τον π. Θεμιστοκλή για την πληθωρική αγάπη του, που τον έφερε εδώ για να μιλήσει, έχοντας υποχρέωση πρωτίστως στον Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπο Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερώνυμο τον Β΄, ο οποίος ολοθύμως έδωσε τη σχετική άδεια.

Παρακολουθήστε την ομιλία του Πανοσιολογιωτάτου Πρωτοσυγκέλλου της Ιεράς Μητροπόλεως Ελασσώνος, Αρχιμανδρίτου Βησσαρίωνος Καραλάσκου:

Ο π. Βησσαρίων επέλεξε να δείξει την αγιότητα και το μεγαλείο και τα υψηλά μέτρα αρετής που έφτασε ο Άγιος Γρηγόριος μέσω του τρόπου που βίωσε την πίστη του και του τρόπου που έδρασε μέσα στα λίγα χρόνια που ήταν Αρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως.

Στο πλαίσιο αυτό έδωσε την περιρρέουσα ατμόσφαιρα της εποχής. Σε πολιτικό επίπεδο, στη Δύση επικρατεί η καθαρή Ορθοδοξία, ενώ στην Ανατολή η κατάσταση είναι τραγική. Ο φιλοαρειανός αυτοκράτορας υποδαυλίζει διωγμούς κατά των ορθοδόξων και παραδίδει τους ναούς της Κωνσταντινούπολης στους Αρειανούς. Σε θρησκευτικό επίπεδο, οι ορθόδοξοι έχασαν τα πάντα· τους έμεινε μόνο η πίστη. Οι αιρετικές ομάδες μέσα στην Πόλη πολλές.

Ο Γρηγόριος ασκητεύει στη Σελεύκεια και ζει ευτυχής με εμπειρίες θεώσεως. Μέσα σε αυτές τις συνθήκες καλείται από λίγους ορθοδόξους Επισκόπους, μάλλον πέριξ της Κωνσταντινούπολης, να γίνει Αρχιεπίσκοπος για να ξανακάνει την Πόλη και την Εκκλησία Ορθόδοξη.

Τέλη του 378 ο Γρηγόριος φθάνει στην Κωνσταντινούπολη, όπου τον περιμένει ένα πλήθος αρειανών που τον υποδέχεται με ξύλα, πέτρες και ρόπαλα. Τον πετροβολούν, αλλά διασώζεται από συγγενικά πρόσωπα, τα οποία του παραχώρησαν ένα κτήριο, το οποίο θα ονομάσει Αγία Αναστασία και από εκεί κηρύττει. Η Αγία Αναστασία έγινε σημείο των Ορθοδόξων.

Τα χαρακτηριστικά της διακονίας του:

1. Βαθείς θεολογικοί λόγοι. Η αίσθηση που βγαίνει από αυτούς είναι ότι αφορούν όλη την Εκκλησία σε βάθος αιώνων και όχι μόνο όσους τον άκουγαν.
2. Η ασκητικότητά του.
3. Η απέχθειά του στα αξιώματα. Δεν διακρίνει τους ανθρώπους με βάση τα αξιώματα. Επιφανείς και άσημοι είναι γι' αυτόν το ίδιο.
4. Αποφεύγει τις τιμές. Το μόνο που τον ενδιαφέρει είναι να γεωργήσει το ποίμνιό του. Ο μισθός του είναι αυτή η γεώργηση και να μάθουν οι άνθρωποι να ομολογούν την Αγία Τριάδα.
5. Το κήρυγμά του διακρίνουν δύο στοιχεία: α) είναι σύμφωνα με τις αποφάσεις της Συνόδου της Νίκαιας και β) αναφέρονται στην Αγία Τριάδα και στο Άγιο Πνεύμα.

Η δύναμη και η γλυκύτητα του λόγου του κάνουν ώστε ένα ετερόκλητο πλήθος ορθοδόξων, αιρετικών, διαφόρων περιέργων να συνωθείται για να ακούσει τους λόγους του.

Ο κατά το σώμα αδύναμος και ασθενικός Γρηγόριος όμως κάποια στιγμή κάνει την ανατροπή. Το Πάσχα του 379 και χωρίς να είναι ακόμη Αρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως ανακοινώνει ότι θα κάνει βαπτίσεις. Αυτό εξοργίζει τους αρειανούς, οι οποίοι το Μ. Σάββατο το βράδυ εισέρχονται στην Αγία Αναστασία, προβαίνουν σε βανδαλισμούς και προκαλούν τον φόνο ενός ανθρώπου. Κατηγορούν για τον φόνο τον Άγιο Γρηγόριο, αλλά η κατηγορία δεν στοιχειοθετείται και ο Άγιος απαλλάσσεται. Την επόμενη ημέρα, ανήμερα το Πάσχα, παροτρύνει τους ορθοδόξους να συγχωρήσουν τους αιρετικούς. Δεν έχει να πει έναν κακό λόγο.

Ο Άγιος Γρηγόριος δεν ήταν αυστηρός με τους αιρετικούς. Είναι αυστηρός με τους Ορθοδόξους. Σε δύο λόγους του στρέφεται με ένταση ενάντια στην εκκλησιαστική αταξία. Μιλά για πνευματική αταξία και στηλιτεύει τις πλάνες των ορθοδόξων,

που νομίζουν ότι, επειδή υπέστησαν διωγμούς, τους επιτρέπεται να κάνουν οτιδήποτε. Εντοπίζει αιρετικές αποκλίσεις μέσα στην Εκκλησία και τις αποδίδει στην άγνοια και την θεολογική απειρία. Δέχεται επιθέσεις και από ορθοδόξους· από άλλους γιατί δεν εκδικήθηκε τους αρειανούς και από άλλους επειδή δεν είχε επισημότητα και επιβλητικότητα, ότι δεν έχει λαμπρά άμφια και λαμπρότητα. Στις τελευταίες κατηγορίες απαντά με μια δόση ειρωνείας ότι αγνοούσε πως η άμιλλα του ήταν προς υπάτους, επάρχους και στρατηγούς. Εκείνον ένα μόνο τον ενδιαφέρει: η αρετή του ανθρώπου. Αυτή δεν έχει κέρδη, έχει μόνο έναν σκοπό, που αποβλέπει στο καλό των άλλων.

Δύο περιστατικά καταδεικνύουν το ύψος της αρετής του ανδρός.

Πρώτο: Ο Άγιος Γρηγόριος αναγνωρίζει την αξία του άλλου. Επαινεί τον Άγιο Αθανάσιο στην επέτειο της μνήμης του, ονομάζοντάς τον στύλο της Ορθοδοξίας και λέγοντας ότι ο έπαινος για τον Αθανάσιο είναι έπαινος για την αρετή. Του αναγνωρίζει το πρωτείο της αλήθειας και το πρωτείο της θυσίας υπέρ της Ορθοδόξου πίστεως.

Δεύτερο: Την ημέρα της Πεντηκοστής του 379 ο Άγιος Γρηγόριος θα εκφωνήσει τον 41ο λόγο του. Ό,τι βίωμα είχε, ό,τι τρύγησε από την αγάπη του Θεού χρόνια ολόκληρα, το βλέπουμε εκεί. Η υμνολογία, οι λόγοι των Πατέρων και ό,τι άλλο υπάρχει ως εμπειρία Θεού μέσα στην Εκκλησία είναι συναγμένα σε αυτόν τον λόγο. Αυτόν τον λόγο χρησιμοποίησε ο Άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός για να φτιάξει τους ύμνους του.

Όμως ο Άγιος Γρηγόριος είχε και ένα ολίσθημα. Δεν αντιλήφθηκε τον χαρακτήρα και το ήθος του αρριβίστα κυνικού φιλοσόφου Μάξιμου, ο οποίος προσπάθησε με πλάγια μέσα να γίνει Αρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως. Ο άνθρωπος αυτός προκάλεσε μεγάλη αναταραχή στην Εκκλησία. Ο Άγιος Γρηγόριος, για να επανορθώσει το ολίσθημά του, ζητά συγγνώμη από τους πιστούς και ανακοινώνει ότι θα φύγει, διότι έβλαψε την Εκκλησία. Τότε ο λαός έβγαλε μια συγκλονιστική κραυγή, παρακαλώντας τον να μη φύγει, διότι αν φύγει θα πάρει μαζί του την Αγία Τριάδα. Συμφωνεί μαζί τους να αποσυρθεί για λίγο και να επανέλθει. Επιστρέφοντας εκφωνεί τους πέντε περίφημους θεολογικούς του λόγους. Όλη η ορθόδοξη διδασκαλία μέχρι την 7η Οικουμενική Σύνοδο βρίσκεται συνοψισμένη σε αυτούς τους πέντε λόγους. Αυτούς τους λόγους ακούει ο Ευάγριος ο Ποντικός και αποφασίζει να αφιερωθεί στην ασκητική ζωή. Δεν υπάρχει στην Εκκλησία τίποτε περισσότερο να ειπωθεί πέρα από αυτούς τους λόγους.

Όταν το 380 έρχεται ο Θεοδόσιος να εγκατασταθεί στην Κωνσταντινούπολη, μετά την άρνηση του αρειανού Αρχιεπισκόπου να αποδεχθεί την απόφαση της Νικαίας,

καλεί τον Άγιο Γρηγόριο και μέσα στον Ναό των Αγίων Αποστόλων του λέει το συγκλονιστικό: Σου δίνει ο Θεός μέσω εμού τον ναό, για τους κόπους σου για την ορθοδοξία.

Όμως ο Γρηγόριος δεν θέλει να γίνει Αρχιεπίσκοπος. Έχει βαθιά αίσθηση της προσωρινότητας και θέλει μόνο να βοηθήσει με όλες του τις δυνάμεις την Εκκλησία και να φύγει. Η προσδοκία του είναι να ζήσει με τον Θεό του και να χαθεί. Τελικά οι ναοί δίδονται στον Γρηγόριο, πράγμα που εξοργίζει τους αρειανούς. Καταστρώνουν σχέδιο δολοφονίας του, που όμως απέτυχε, διότι ο επίδοξος δολοφόνος κατεπλάγη από το φως που εξέπεμπε το πρόσωπο του Αγίου και του έπεσε το μαχαίρι. Ο Άγιος Γρηγόριος συγχωρεί.

Με την επιρροή του Γρηγορίου ο Αυτοκράτορας Θεοδόσιος υπογράφει διάταγμα, με το οποίο θέτει ως κανόνα πίστεως της Εκκλησίας την πίστη της Νικαίας. Ως Αρχιεπίσκοπος αρχίζει να στηλιτεύει όλη τη χυδαιότητα της Πόλης με μεγάλη ένταση. Εκείνη την περίοδο γίνεται η Β΄ Οικουμενική Σύνοδος, κατά την οποία έγινε η εκλογή και η εγκατάσταση του Γρηγορίου. Η πείρα του από τη Σύνοδο αυτή είναι πικρή. Εκεί θα δώσει την τελευταία του μάχη. Τον κατηγορούν ως καινόδοξο, νεωτεριστή δηλαδή, και ότι αποκαλεί το Άγιο Πνεύμα Κύριο. Ο Άγιος Γρηγόριος συντάσσει τη διαθήκη του πριν το τέλος της Συνόδου, διαισθανόμενος ότι θα πεθάνει, και υπογράφει για πρώτη φορά ως Επίσκοπος της Καθολικής Εκκλησίας της εν Κωνσταντινουπόλει.

Λίγο καιρό μετά την έναρξη της Συνόδου καταφθάνουν κάποιοι καθυστερημένοι Επίσκοποι από την Αίγυπτο και τη Μακεδονία και αμφισβητούν την εκλογή του ως νόμιμη. Γίνεται μεγάλη αναταραχή, αλλά εκείνος δεν αντιδρά παρά τις προτροπές των ορθοδόξων. Όταν είδε ότι όλα βαίνουν εις βάρος του δόγματος, ενημερώνει τον Αυτοκράτορα για την πρόθεσή του να παραιτηθεί και να φύγει. Συντάσσει τον Συντακτήριο λόγο του, όπου αναφέρει ότι όλοι οι θεολογικοί του λόγοι ειρήνευσαν και δεν εκδικήθηκαν κανέναν. Αναφέρθηκε στην Τριαδολογία, στην Πνευματολογία, στην αδιαφορία του για τα αξιώματα, στους αγώνες του για τον λαό ένδακρυς, στην αναγκαστική ενθρόνισή του που έγινε εκθρόνιση, την προσωπική του εξουσία που δεν ασκήθηκε σε βάρος του λαού ούτε χάριν προσωπικών επιδιώξεων. Στο τέλος ζητά μόνο τον σεβασμό των κόπων και των λευκών του μαλλιών. Θυμάται τότε την ερημία, την αγροικία και τον Θεό. Αυτά μόνο του αρκούν. Ο Άγιος εντελώς καταβεβλημένος απέρχεται. Τελειώνει με την προτροπή στο ποίμνιό του να φυλάνε την παρακαταθήκη, να θυμούνται τον λιθοβολισμό του.

Στον Άγιο Γρηγόριο ως Θεολόγο του προσγράφονται δύο τινά: είναι εκείνος που από νωρίς μίλησε ανοιχτά για την Αγία Τριάδα. Όντας ακόμα πρεσβύτερος μίλησε

για το Άγιο Πνεύμα. Στον 12ο λόγο του παραδέχεται ότι το Άγιο Πνεύμα κατευθύνει τα πάντα και κυρίως είναι αυτό που κατευθύνει τη δική του ζωή.

Ο π. Βησσαρίων έκλεισε την ομιλία του με την προτροπή του Αγίου: «Πλησιάστε την αλήθεια, μεταστραφείτε έστω κι αν είναι αργά και τιμήστε τον Θεό περισσότερο από μια συνήθεια και παράδοση».

Στο ενοριακό Αρχονταρίκι, μετά το πέρας της ομιλίας, ο π. Βησσαρίων συζήτησε με τους πιστούς και απάντησε σε ερωτήσεις τους. Το τέλος στις εκδηλώσεις της ημέρας έδωσε το Μικρό Απόδειπνο μετά Χαιρετισμών στην Υπεραγία Θεοτόκο και η μονολόγιστη ευχή.